

REDACȚIA

Arad, strada Anlich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Nr-ii de Duminecă pe an
— 4 coroane. —
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.
Manuscrise nu se napotiază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Anlich Nr. 1

INȘERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 h.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inșertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancate nu se
primesc.

Anul IV.

Număr de Duminecă

Nr. 6

PENTRU IANCU.

La Baia de Criș s'a mai scris
cărți o pagină în istoria vieții noastre
naționale. Trei tineri universitari ro-
mâni au fost osândiți la câte șase
septemăni temniță și 150 coroane
amendă, pentru că s'au dus să în-
coroneze mormântul sfânt de la Tebea,
unde își doarme somnul de veac marele
nostru viteaz Avram Iancu.

N'a fost destul că gendarmii au
părșit în biserică și au răpit coroana,
ci pentru a se dovedi ce fel de lege,
drept și dreptate le da Românilor
stăpânirea de acum, judele din Baia de
Criș a chemat în judecată și a osândit
trei Români pentru fapte, pe cari nici
un bun Român n'ar sta la îndoeală a
le săvârși, pentru că nici un Român nu
poate recunoaște procurorilor maghiari
dreptul ca ei să ne învețe cum să ne
scriem istoria, pe cine dintre noi să
șocim mare, pe cine să iubim și la al
cui mormânt să ne rugăm.

Nu face însă nimic. Temnițele
s'au speriat pe nici un Român.
Ci dimpotrivă: chiar zilele aceste în
Dietă ferit frunțași de al politicien
măre, între ei întâit ministru Széll,
recunoștea că prigonirile pe naționali-
ști li a întâritat ca să se apere încă
și cu mai mare înverșunare, ear Ungu-
rilor nu le-a făcut nici un bine, ci
au adus patriei, căci vine și
scriere numai într'o țeară unde dom-
nește pacea poate fi. În Țeara-Un-
gurească prigonirile stăpânirii stîrnesc
într'una nemulțumiri, plângeri și lupte.

Eată de ce osânda de la Baia de
Criș trebuie să deștepte îngrijorare în susfe-
tul ori căruț patriot adevărat. Ce drept
este oare acela de a lăsa ca peste inimile
cetățenilor procurorii șovinisti să fie
stăpâni? Ce fel de lege e aceasta:
un jude să pună sub pedeapsă senti-
mentul împărțit de un neam întreg
de oameni?!. Și ce dreptate: să
fieri oprit a ne ruga și a depune flori
la mormântul nouă scump?... Ast
oprinde-ne să ne închinăm lui Iancu,
mâne pe același temei ne ar putea
impedca să ne rugăm la mormântul
lui Șaguna, poimâne o să impedece
copilele școlilor române din Sibiu să
depună flori pe mormântul lui Barițiu...

Ce-i asta? Nu-i destul că
suntem opriti de la ori ce mișcare și
muncă cu finta să ne croim un viitor
fericit, ci vor acum să ne răpească
cea mai scumpă parte a sufletului:
cinstirea trecutului nostru?

De s'ar însuti însă prigonirile de
felul acesta și tot nu se va găsi un
singur Român care să nu jure credința
nestrămutată trecuțului neamului nostru
și să nu-l ridice vocea, sus și tare,
în fața prigonirilor puse la cale cu
gând să slăbească în noi simțul ce
mai u putere trebuie să ne încă zească
inimile: dragostea de neam!

Păgânismul se lățește. Aproape se
poate face socoteala, când Ungurimea întreagă
rămâne earși cu legea de pe vremea lui Ar-
pad, dacă lucrurile vor merge tot ca până
acum.

Cităm adică în „Magyar Szó”:

„Correspondentul nostru din Dobrița
ne telegrafează, că în orașul din apro-
piere B. Ujváros 34 familii au înștiințat pe
preotul ev. reformat că își părăsesc legea,
rămânând fără nici o credință.”

Ear foaia lui Bánffy, cel care a pus în
practică legea care îngăduie ca din creștin să
poți fi—păgân, scris despre acest lucru la a-
celași loc și cu aceeași nepăsare ca și când
ar fi vorba despre o întâmplare de toate si-
lele.

Trebuie că și la foaia asta ungurească
sunt numai Jidani, cari și au pus gând rău
față de Unguri.

O LĂMURIRE.

„România Jună” din București într'un
articol dela 1/13 Februarie arată părerea sa
de rău că și Românii de aici s'au împărțit
după felul celor din țeară: unii conservatori,
ear alții liberali! Ori cel puțin foile, zicând
că „Tribuna” dela Sibiu susține pe conser-
vatori ear noi pe — liberali.

E treaba celor dela Sibiu să răspundă
la învinuirea ce li-se face

Din parte-ne respingem robul ce ne atri-
buese frații din București. „Tribuna Popo-
rului” este organ al partidului național. Ea
s'a întemeiat să apere neamul românesc
din regatul ungar și în afacerile de dincolo
nu se amestecă. Ne am simțit însă datori să
reducem la adevărata lor valoare învinuirile
nedrepte ce confrății dela Sibiu aduceau
unui partid politic din România, ceea-ce ve-
dem că, întocmai ca noi, face de altfel și
„România Jună”.

Asta nu poate însă-mna însă că susți-
nem pe liberali, cari desigur nu au nevoie
de sprijinul nostru, nici combatem pe con-
servatori, al căror patriotism nici odată nu
l'am îndădărit și cari ori-ce ar face, nu uouă
au să ne dea seamă, ci Românilor din mân-
drul regat al regelui Carol.

Atâta deocamdată. Vom reveni însă
dacă în articolele ce promise că va publica,
„România Jună” va scrie lucruri ce ne ri-
vesc.

Tot Ovreeii puternici!...

Nainte cu trei zile, în sinul
anchetei numită de ministru să
studieze și apoi să propună mo-
dalitățile cum s'ar pute lecu mi-
seria dintre Ruteni, comisarul gu-
vernial Egan a ținut o vorbire de
mare însemnătate. A arătat că cea
mai mare cauză a sărăciei popu-
lației din nordul Ungariei sunt
— Jidanii, cari vin din Galția. A
propus să se ia măsurile cele mai
aspre contra lor.

La 14 c. deputatul Fest Lajos,
om de al lui Bánffy, a și interpe-
lat în Dietă, osândind aspru pe
omul guvernului, care a îndrăz-
nit să-și arate dușmănia față de
Jidani.

Se mai scrie că ministrul a și
revocat din slujbă pe Egan...

Ceea-ce dovedește că în Țeara
Ungurească Jidovii sunt mai tari
decât Ungurii.

În giurul rentei.

În săptămâna trecută confrății
noștri dela Sibiu au scris o serie de
patru articole asupra chestiei rentei.
Semnalând articolii, am exprimat re-
gretul că nici chiar acum, când prin
rezolvarea afacerii rentei ar trebui
să contribuim cu toții la liniștirea spi-
ritelor atâta vreme învrăjbite, con-
frății noștri nu se pot desbura de
personalități, ci continuă cu aceleași
acusări nedrepte și pătimase din tre-
cut și se amestecă în luptele de
partide atât de mult, că pentru ei
liberalii sunt o adunătură de nedestoi-
nici, gălăgioși și egoiști, ear destoinici
și demni sunt numai conservatorii.

Am arătat în articolul nostru de
Sămbătă răul ce se propagă în mij-
locul poporului nostru făcându-l a
crede, că numai o parte a fraților
noștri de dincolo ține la cauza na-
țională.

Spuneam că am înțelege chiar
și laudele ce d-nii Coroianu și Ra-
țiu aduc d-lui Take Ionescu, care
a rezolvat afacerea rentei. Nu înțe-
legem însă de ce laudând pe fostul
ministru de culte al României și ac-
tualul ministru de finanțe, confrății
sibieni trebuie să ocărăscă pe dl Stur-
dza, șeful partidului liberal.

Vedem însă acum cu regret, că
cei dela Sibiu sunt incurajați dela
București să scrie astfel. Într'adevăr,
cele patru articole au fost reproduse
îndată în toate ziarele conservatoare
din România. Era, se vede, necesi-
tate a se dovedi, că dincoace, în
Ardeal, iubiți și stimați sunt numai
cei din partidul conservator. Liberalii,
dimpună cu șeful lor, sunt repu-
diați, socotiți egoiști, nedestoinici și
gălăgioși.

Ei bine, respectuoși hotărârilor
conferențelor noastre naționale, cari
nu ved dincolo partide, ci frați pe
car id'opotriva îi iubim, și consecuenți
atitudinii ce am luat și am observat
din primul număr al ziarului nostru,
trebuie să protestăm în contra ace-
stui sistem de a se falsifica și din-
coace și dincolo opinia publică ro-
mânească.

Cât despre articolele ziarului si-
bian, vom căuta, cu toată obiectivi-
tatea, să le reducem la valoarea lor
adeverată.

Am întrebat și întrebăm încă
odată: Cum se face, că la 30 Ianuarie
organul sibian este îngrozit chiar numai
de grija că banii ajung în mâinile gu-
vernului unguresc, care n'are nici un
drept asupra lor și care prin volnicia
de care e capabil și dreptul de con-
trol ce 'i s'ar da, desigur e o primej-
die pentru școlile române din Brașov,
ear cu șase zile mai târziu este
perfect mulțumit că banii ajung în
mâinile guvernului?!

A doua întrebare: De ce confrății
sibieni nu publica nota diplomatică pe
care dl Sturdza a trimis-o în luna De-
cembrie n. 1898 baronului Aerenthal,
notă din care reiese, că dacă dl

Sturdza n'a rezolvat dinsul chestia
rentei, este pentru-că stăruia ca banii
să se încredinșeze mitropoliei din Sibiu.

Eată două întrebări, pe cari le
vom pune mereu, până ce vom primi
răspuns.

Să luăm acum pe rând arti-
colele.

Organul sibian începe I-ul articol
din serie repudiând amestecul în afa-
cerile noastre d'acasă a fraților emi-
grați în România.

Am reprodus deja pasajii din
acest articol și am dovedit, că con-
frății noștri unș scriu și a'ta fac: nu
permit ca un Brote, Slavici să aibă
păreri asupra afacerilor noastre d'a-
casă. D-nii Daianu și Coroianu, de
când au pus însă stăpânire pe fostul
organ al comitetului național, au com-
bătut cu cea mai mare înverșunare
guvernul Țării Românești și au
dăscălit și insultat chiar Academia
Română.

Nu este oare aceasta o ipocrisie?

Culmea îndrăsneli sunt însă ur-
mătoarele rânduri (Nrul dela 6 Fe-
bruarie n.): „noi ne croim judecata
în chestiile de interes public pe baza
faptelor date ear nu pe baza simpatiei
ori a antipatiei purtată persoanelor...”
Da? Atunci de ce dl Sturdza, Poni
și Haret egoiști, gălăgioși și nedes-
toinici, ear fostul ministru de culte,
dl Take Ionescu, actualul ministru de
finanțe, este demn și priceput, când
e dovedit că d-sa a rezolvat afacerea
pe bazele puse de dl Sturdza, cu dife-
rință că banii s'au depus la Buda-
pesta?

Dar contradicție descoperim în
același articol. Zice anume:

„Că banii se depun la casa centrolă a
statului nu este nici un rău...”

Cu un aliniat mai la vale scrie
însă:

„Nu o spunem aceasta din motivul că
am aproba amestecul păcătos al guvernului
unguresc în administrarea fondurilor curat
bisericești sau culturale ale noastre, pen-
tr-că punctul nostru de vedere este tocmai
acela, că guvernul maghiar n'are nici un
drept să se amestece în afacerile noastre
bisericești, școlare și culturale...”

Mai la vale găsim apoi un mare
neadevăr. Scrie anume:

„...biserica sf. Nicolae din Brașov a
afiat destul de bună arangiarea făcută pen-
tr-că altă arangiere mai bună nici nu
ceruse...”

Cum n'a cerut? Dar desigur n'a
pornit dl Voina proces ca banii să
ajungă la Budapesta și „Epoca” la
25 Sept. 1898 doar scrisese că ar fi
o trădare a se da banii pe mâna gu-
vernului unguresc... Și pe cine o să
convingă cei dela Sibiu că nu era
mai bine ca banii să se depună la
consistorul din Sibiu ori la biserică
din Brașov? Cum? Nu avem oare
exemplul dela Năsăud? Pentru a in-
fluința în mod desastros, e destul ca
guvernul să impună cine să fie numit
director și profesor... Cei dela Sibiu
sunt destul de pricepuți să înțeleagă,
că lucrul acesta îl poate ajunge mai ușor
când are control direct, când el dă

banii, decât atunci când n'are nici un amestec cu renta.

Găsim în același pasagiu (ultimul din art. I) încă următoarele:

„Că între împrejurările date, nu se putea face oare, ca guvernul român să lege o învoială și mai favorabilă cu guvernul maghiar, e o chestie asupra căreia ne-am putut da părerea numai după ce am cunoaște toate denaturările făcute și toate notele schimbate”.

Înțelepte vorbe. Numai că si-bienii nu le-au urmat în atâtea cazuri, când a fost vorba despre actele guvernului Sturdza.

Orî cunosc confrății dela Sibiu lupta d-lui Sturdza până ce a putut face pe guvernul ungar să admită că-i vorba de rentă, ear nu de subvenție cum, acum e anul, zicea chiar actualul prim-ministru al României? Dar domniilor nu au publicat nici unul din multele acte, produse în Camera de dl Sturdza. Nu vor să reproducă nici nota diplomatică ce dl Sturdza a adresat-o baronului Aerenthal.

Discuție de bună credință este aceasta?

Scrisesem deja cele de mai sus, când eată că ne sosește „România Jună”, numărul dela 30 și 31 Ianuarie.

Găsim aici acuze atât de grave la adresa d-lui Rațiu și a celor din giurul său, că ne simțim îndemnați să nu mai urmărim discuția, ci să așteptăm să vedem ce zice dl Rațiu la învinuirile nespuse de grele ce ziarul naționalist bucureștean aduce celor din giurul ziarului sibiian.

IUBILEUL

metropolitului Dr. Mihályi.

Alături, Mercuri, sârbătoarea „Întîmpinării Domnului”, implinindu-se tocmai 25 de ani, de când înaltpreasfinția Sa Dr. Victor Mihályi, actualul metropolit al bisecticii române gr. cat., a fost ridicat la treapta de arhierie, în diocesa Lugojului, pentru orașul Blaj în deosebi și pentru întreaga metropolie peste tot a fost o zi marească, o zi de cea mai mare bucurie. În această zi adevărat înaltul prelat și-a sârbat jubileul de 25 de ani de arhierie, care s'a petrecut în deosebi la Blaj cu mare pompă.

Din acest privilegiu sârbătoresc revista „Unirea” a scos un număr extraordinar, în care se face pe scurt istoricul acestui timp de un pînă de veac de la urcarea înaltului iubilant pe tronul arhieresc, precum și reamintirea momentelor solemne de la instalarea lui ca arhieriscop și metropolit.

În același număr se publică și o pastorală a înaltpreasfinției Sale către clerul și poporul credincios al arhieresciei din privilegiul iubileului, cum și amănunte despre decursul sârbărilor iubileului din Blaj.

În cele următoare extragem din „Unirea” câteva amănunte despre aceste frumoase sârbări iubileului:

„Piața episcopului Inocențiu însoțit în o mare de lumină. Un șgomet viu de veselie trece din grupă în grupă, crește, se mărește și erupe, în sfârșit, de toți simțita oftare trăească metropolitului...”

Fericitul arhierie e al doilea în seria capilor bisericii unite, care a fost învrednicit de Dumnezeu să-și sârbzeze iubileul de 25 ani al episcopiei.

Dacă pentru manifestația de azi a revenit Blajului onorul să-și stăreze simpatia și dragostea pentru iubilant, el se nisuește să se achite cinstit de această onoare între marginile posibilității.

Cete-cete grăbesc pe străvechiul gimnasiu. Deodată se aude un semnal și conductul pleacă având în frunte muzica pompierilor, apoi elevii de la școala populară, elevii preparanțiali, studenții gimnasiali și profesorii lor.

Orchestra cântă „Marșul lui Mihail” și mai puternic de cât sunetul ei erupe din nenumărate piepturi aclamarea multimirii trăească metropolitului!

La seminarul teologic se alătură la conduct clericii cu profesorii lor, ear' la Internatul de fetițe elevele școlii de fete.

Încungurând piața, conductul ajunge în curtea reședinței metropolitane, care geme de mulțimea celor adunați, și întimpinat de orchestra studenților se postează în fața reședinței.

Deodată în ușa castelului apare iubilantul încungurat de membrii familiei sale, membrii veneratului capitol și alții.

Aclamările nu mai vor parca să încete. La lumina undulătoare a faclelor se ivesc în ochii metropolitului două boabe de lacrimi, cari pline de razele iubirii vor să întreacă cu strălucirea această lumină.

În sfârșit șgometul ovațiilor se liniștește și prof. Alexiu Viciu salută pe metropolitul pînă un discurs cald, plin de pozie și frumseță.

Ultimele vorbe ale oratorului n' se mai aud. Ca dintr'un glas puternic răsună un șirer și nesfârșit să trăiască! Chorul cântărilor, sutele celor adunați, toți împreună glasurile și vor ca mereu și tot mai sincer să răsună cântarea trăiască! să trăiască!

După acestea mulțimea tace și plini de atențiune ascultă cu toți cuvintele aceleia, căruia i-a fost dat de providență să ajungă a 25 a aniversare a arhieriei sale.

Metropolitul mulțumește cu vocea vibrantă. Sfătuește tinerimea să țină cu sfîntenie la școlile acestea, să asculte de sfaturile și învățăturile ce li-se dau de învățătorii lor, să-și formeze caractere tari, cari să poată rezista cu succes ori-și-cărei ispite și sub ori ce împregiurări și termină aclamând pe Majestatea Sa Impăratul și Regele Francisc Iosif și pe Sfinția Sa Papa Leo XIII.

Corul postat la dreapta intrării cântă imn ocașional și apoi între vii și îndelungii aclamări retrăgându-se iubilantul, conductul se reîntoarce pe calea de mai înainte.

Ne asociem din inimă și noi la urările de bine și trimitem cele mai sincere felicitări înaltului Prelat iubilant, dorindu-și viață lungă și încoronată de fapte glorioase pentru binele și fericirea bisericii și a națiunii sale.

PROCESUL DELA BAIJA DE CRIȘ.

Marți s'a desbătut la judecătoria cercuală din Baia de Criș procesul pornit împotriva d-lor C. Steer, Novacovici și I. Scurtu, pentru-că în luna a trecută au pus cunună pe mormântul lui Iancu și au roștit și câte o vorbire.

Toți Românii din loc și dinprejur au grăbit să înconjure pe acușai și pe apărătorii lor, d-nii T. Pap, Fr. Hossu și Dr. St. C. Pop. Tinerii universitari s'au purtat brav, ear cât despre advocați, au zdrobit toate acușările ridicole ale procurorului, care de altfel spre surprinderea multora—a lăudat pe Iancu. Judele avea însă osânda scrisă din nainte, așa că ori-cât de slab a fost procurorul și ori-cât de strălucit s'au apărut acușai și au vorbit apărătorii, procesul s'a sfârșit cu șase săptămâni temniță pentru fie-care tiner și 150 coroane amendă.

Din Bucovina.

Adresa de mulțumită a dep. E. Schneider. La adresa trimisă din partea tinerimei deputatului E. Schneider pentru apărarea cauzelor române în delegațiune, dl E. Schneider a răspuns cu următoarea mulțumită:

Mult stimat domnule!

„Frumoasa adresă am primit-o. Vă rog să exprimați donatoarelor drăgălașe și donatorilor mulțumita mea cea mai cordială și să-și asigurați, că țin de prima mea datorie de a mă întrepune pentru națiunile creștine.

„Cât ajung puterile mele slabe totdeauna și sigur voi face aceasta și în ori ce împregiurări țin de misiunea mea cea mai sfântă de a sta în ajutorul celor suprimați.

„Nu perdeți nădejdea în Dumnezeu și în viitor, pentru că cauza pentru care luptați este o cauză dreaptă, ce este cauza nobilă Voastre națiunii pe care cu acelaș drept tot așa de mult o iubiți ca și eu pe a mea.

„Să trăească Românii!

Al D-voastre sincer
E. Schneider m. p.

Aducând această mulțumită la cunoștința stimatelor persoane cari au scris adresa trimisă dlui dep. E. Schneider, o fac aceasta în speranța sfântă că cuvintele pline de încurajare ale nobilului și onoratului nostru amic vor produce acel entuziasm în inimile noastre, ce trebuie să cuprindă toată suferința românească în lupta

uriasă ce trebuie să o purtăm cu zăgumătorii nostri pentru biserică și națiune. („Patria”).

Dimitrie Cărbune,
absolvent de teol.

— Moartea lui. — În mormântarea — Date biografice. —

S'a stins o vieată mult frământată. Ear' dintre noi s'a dus un tovarăș de luptă... Și-a curmat zilele nu într'un moment de neprecuțetare, ci el se împăcase de mult cu gândul, că trebuie să pună capăt vieții, nemai putend răbda durerile grozave ale unei boale fără leac.

Cu câtă durere s'a despărțit de noi, se poate vedea din epistola duioasă, pe care a scris-o încă în 25 Ianuarie părintelui V. Mangra.

Luni după amiază venise pe la redacție și scrisese un articol. Seara a stat la cafea cu prietenii. Se pare însă că noaptea a petrecut-o eară în insonnie, căci de la Marți dimineața la orele 5 era sculat și se plimba prin curte. Pe la orele 7 a dat pe la redacție, unde avea o epistolă de la sora sa. Se pare că l-au cuprins eară durerile (în șira spinării), căci cu pași mărunti s'a dus acasă, a treia casă de la redacție și s'a culcat în pat. În urmă pe cauapea, unde și-a tras apoi un glonte.

Înmormântarea a avut loc Mercuri la orele 4 1/2 după amiază. Era o vreme urâtă, ploaie și vânt rece, dar prietenii toți l'au petrecut la locul de veci.

Rată cum redacția noastră a vestit moartea și înmormântarea:

„Iubital nostru tovarăș de luptă, publicistul valoros Gustav Augustini a încetat ieri din viață, în vîrstă de 48 ani. Plini de jal, rugăm pe amici a l' face ultimele onoruri. Rămășițele mortuare se vor așeza la vecinicia odihnișii azi, Mercuri 14 Februarie, în cimitierul de lângă pădure, unde este așezat și catafalcul. Fie-ți șirina ușoară! Arad, 14 Februarie n. 1900. „Tribuna Poporului”.

La înmormântare au fost d-nii: V. Mangra, P. Truța, Dr. I. Suciu cu doamna, Dr. I. Precupas, I. Herbay, Dr. Ispravnic, personalul redacției, administrației și tipografiei noastre, tineretul cult din oraș, mai mulți meseriași români, dovadă că Augustini era stimat și iubit în toate cercurile românești.

Fuind de legea evanghelică, prohodul l'a făcut preotul Frint din loc, care într-o vorbire pătrunzătoare a insistat în deosebi asupra luptei ce Augustini a dus pentru intruparea idealului său în viața publică.

La mormânt a vorbit dl Rusu Șirianu, arătând dragostea ce Slovacul nostru, cum îl ziceam toți, o avea pentru Români.

Augustini s'a născut în L. Sz. Miklos, în anul 1852. Părinții lui, odiaioară cu stare bună, trăiesc și acum. Chiar zilele trecute el ne arătase epistola duioasă ce primise de la mama sa, care l' chema acasă, spunându-i, că dacă e să moară, apoi să meargă acolo, în așteaptă dornic. Studiile universitare le-a terminat la Praga, unde lu urmă fusese asistent pe lângă un profesor universitar. Amestecat în mișcările naționaliste, când cu luptele dintre Cehi și Nemți, a suferit 6 luni temniță și a fost silit să părăsească Praga. S'a dus la București, unde a trăit 11 ani. La 1892, toamna, fostul president al Ligei. Grigorie Brătianu l'a recomandat d-lui E. Brote, directorul „Tribunei”, care l'a invitat apoi la Sibiu.

O parte mare din meritul că s'a întemeiat alianța naționalităților, revine lui Augustini, care servia ideea aceasta cu adevărat fanaticism.

De „Tribuna” s'a despărțit din cauze pe cari li-le a expus d-lui Rațiu într'un memoriu. Acum două ani întemeiasse în Rosenbergo o foaie slovacă. Dar în urmă tot s'a hotărât să vină eară între noi, unde a muncit cu ardoare. Astă-vară însă li era atât de rău, că în Mai și Iunie își luase concediu în Noemvre de asemenea, ear în Decemvre se dusesse la fratele său din Budapesta, unde n'a stat însă, ci s'a întors eară în mijlocul nostru. Se înduioșă, mărturisind, că numai în cercul prietenos al Românilor aradani se simte bine.

D'aci încolo rămâne pe vecie lui noi, în „locșorul” — cum scrie în epistolă sa din urmă — pe care îl vom împodobi totdeauna cu flori, cum se cuvine mormântului unde odihnește un luptător atât de brav și o inimă atât de sbuciumată.

Din Dietă.

Earăși chestia română.

În ședința de ieri, 15 l. c. n. a Dietăi românofagului deputat Komjathy Béla, cuprins legiul desbaterii asupra bugetului ministrului pentru trebile din lăuntrul țerii, earăși s'a năpustit asupra Românilor.

Scoatem din vorbirea șovinistului Komjathy următoarele ieremiade.

Chestia naționalităților.

„În chestia naționalităților — zice — care stă în strînsă legătură cu administrația din țeară, trebuie să fim cu foarte mare precauție; a face critică e mai ușor decât a forma, a crea ceva. În vorbirea sa din rēndul trecut, ministrul-president a dat nădejde în această privință. Cu toate acestea Komjathy nu se poate împăca cu politica de naționalități a ministrului president și din această pricină va căuta dînsul să arete mijloacele prin cari se poate rezolva această chestie însemnată. Așezî atențiunea bă-baților de stat ungar asupra împregiurării, că oameni din Rusia au curmat căută și au căutat să întreprindă gături cu bisericile noastre ortodoxe. Și o parte din aceste biserici rugăciunile nu le fac pentru Francisc Iosif, ci pentru Tsar Rusia”.

Gyurkovics György: Nu este adevărat!

Komjathy: Ba așa este!

Gyurkovics: Aceasta o știu eu mai bine decât D-ta!

Băncile românești.

Komjathy: Pofitiți și urmăriți atențiune iverale de bani ale mișcării naționalităților; pofitiți și veghiați asupra tuturor pașilor acestora!

„Dacă această controlă vor simți aceste elemente, atunci activitatea lor va fi foarte îngreunată. Lucrul de căpetenie este, ea să scoatem poporul de sub terorismul lor. Prin aceasta însă nu voește — zice Komjathy, — ca guvernul să bage spaimă în Români, nu voește să fie stărbite drepturile nimărui. (Așa să trăiești, jupăne! — Red. „Trib. Pop.”) — El merge chiar mai departe. El voește să promoveze nisuiștea culturale și economice ale naționalităților. Cu iubire — zice — trebuie să pășim în fața naționalităților, dar ar dori totdeauna să se scoată de sub silnicia conducătorilor acestora. (Aceasta o mai înțelegam! — Red. „Trib. Pop.”)

Szell Kalmán: D'apoi că asta o zice și eu!

Komjathy: Institutule de bani și bănci Românilor sunt izvorul de căpetenie al primjdiei. (Asta-l doare pe patriotul! — Red. „Trib. Pop.”) Aceste bănci iau pămînt de la clasa mijlocie și dela micii proprietari și-l dau cu totul în mâinile altor proprietari.

„În 1872 — zice — s'a fondat o băncă și de atunci băncile române s'au sporit peste șeptezeci. În rindul trecut ministrul-president a spus, că nu poate nimic să fac împotriva băncilor românești. Komjathy nu e de această părere, dar, fiindcă la începutul vorbirii sale a spus, că cu precauție trebuie să fim în chestia aceasta, — dînsul nu va spune aci mijloacele, prin cari e permis și trebuie a se proceda în chestie. Ear e însă — accentuează oratorul — că mijloace sunt în contra înființării acestor bănci. Asigură pe guvern, că, dacă acesta pășește pe terenul de lucrare, atunci și partidul lui (al lui Komjathy) va pune li o parte ori-că consideră de partid și va sprijini guvernul în munca lui. Ce vedem însă? — Întrebă Komjathy. — Vedem în părțile dela nord o fabrică, al cărei cap este un panslav notoric și între cei-ce fac comană la această fabrică găsim și un ministru deș nostru.”

Emigrările.

Aci se oprește apoi vorbitorul și trece la tema despre emigranți. — Buzath Ferenc (întreprindându-l): Vorbește mai bine despre emigranți!

Komjathy: Poporul sârbesc emigrează în America și se întoarce d'acolo bogat dar plin de idei panslave. Își încebe vorbirea provocând pe toți deputații la luptă de apărare (poate la noue atacuri! — Red. „Trib. Pop.”), căci — zice — acest stat nu ghiear trebuie să fie, ori apoi să se prăpădească!

NOUȚĂȚI

Arad, 16 Februarie 1900.

In consistorul plenar de ieri, prezidat de P. S. Sa Episcopul Goldia, s'a decis, cu 15 voturi contra 5, ca protopop al Belintului să fie înțarit dl Gerasim Sërbu, profesor seminarial în Caransebeș.

Te-Deum. Din incidentul iubileului I. P. S. Saie Mitropolitului Dr. Mihályi, Mercuri înainte de amiază dl protopop G. Teleac a servit în biserică gr.-cat. din loc un Te-Deum, la care au participat toți credincioșii gr.-cat. români din loc. S'a trimis d'amenii o adresă de felicitare înaltului prelat.

Examen de calificare preoțască în Arad. Prea Sântia Sa Dl Iosif Goldia anunță, că examenul de calificare cu candidații la preoție, prescrip prin Statutul organic și prin regulamentul special, se va ține Marți, la 18/27 Februarie a. e. în localitatea îndată, cu începere la ora 9 înainte de amiază.

Dela noua parohie din Panciova. Ni-se scrie din Panciova, că Duminecă, în 30 Ianuarie st. v. (11 Febr. n.) a. e. s'a îndeplinit în chip sërbitoresc sfințirea capelei române gr.-or. din noua parohie românească de acolo. Bucuria credincioșilor noștri din Panciova cu acest privilegiu sërbitoresc și de mult așteptat a fost mare, căci prin asta dat li-a fost, în cele din urmă, și lor să-și vadă visul împlinit. Astăzi își au și dînșii parohia lor națională, care cu ziua de Duminecă trecută și-a început activitatea sub conducerea bunului părinte Ioan Stroița, căruia îi dorim viață plină de roade bune pentru înaintarea în cultură și în morala creștină a credincioșilor, pe cari i-a primit în păstorire.

Alegere de notar va fi la 21 Februarie n. în Secusigiu. E de dorit să concureze cât mai mulți Români, ear' sătenii comunei fruntage să se poarte brav și să aleagă Român!

Să nu cumpărăm dela străini! Sub acest titlu din comuna Vranii ni-se scriu următoarele: Noi Românii suntem de vină, că ne prigonec atâția dușmani și-și bat joc de noi la tot pasul. Noi nu prea ținem unul la altul dintre noi, deși toți suntem frați, și ar fi datorința noastră, ca să ținem mai mult la cel mai de aproape al nostru, care este Românul. Noi însă din contră, ajutam, sprijinim și îmbogățim tocmai pe cei străini de noi. În „Tribuna Poporului” ni s'au dat destule sfaturi ca să nu cumpărăm lucruri tot dela străini, când avem privilegiu să cumpărăm dela oamenii de ai noștri, dar' așa se vede, că eșutul bun nu prea vrea să prindă. Încă și azi mulți Români ocolesc pe Român și cumpără dela străini cari atât de mult ne juopăie. Mulți apoi și din nepricepere aleargă cu banul la străini, deși dela meseriași și neguțătorii noștri Români totdeauna putem ave marfă și mai bună și mai ieftină. În multe comune s'a văzut venind câte un sdrênțar numai cu fluieră în gură și așezându-se în comună, peste câți-va ani s'a făcut proprietar — ba mai târziu și domn pe la comitat. Ear' noi în urma lui rămânem săraci lipiți pământului, batjocoriți și de el și de toată lumea străină.

Sfătuiesc deci și eu pe toți câți cetece „Tribuna Poporului”, că să nu-și mai lapede banii în punga străinului, ci Românul dela Român să cumpere, căci el este fratele nostru și de-o lege cu noi, ear' nu străinul!
Iosif Ieremia.

Poporul recunoșcător. Din Văliug ni-se scriu următoarele: Comuna noastră este o comună cam la 500 (cincisute) numere: Români și Nemți. Ea se află între locuri deloase, și numai prin locurile cele deloase sunt cam vr'o 80 de numere. Rîndul la noi se poartă așa, că la ziua Crucii, la ajunul Nașterii și la Botezul Domnului umbliă preotul cu crucea la fie-care casă. Eu sunt om în vîrstă și numai rare ori îmi aduc aminte să fi umbliat preotul cu crucea pe locurile noastre cele deloase, deoarece ce mai totdeauna vremea e neplăcută, și atunci pe dealuri e greu de umbliat. Acum însă ni-a adus Dumnezeu un preot vrednic de toată lauda cu numele Petru Popescu. Am văzut până acum multe lucruri plăcute sërvișite de dînsul. Așa la ajunul Nașterii Domnului, deși era o zi foarte aspră, cu ploaie, cu nea și cu vînt de-țit era groază să ești din casă, totuși părintelul nostru Petru Popescu nu-ți pasă de vremea cea grea și urtă, ci cu sfta Cruce în mână, d-sa aleargă peste locurile deloase și intră la casa fie cărui creștin, cântînd cu bucurie Nașterea Domnului, spre cea mai mare a noastră bucurie. Dumnezeu să ni-l țină încă mulți ani. *Un Văliugean din deal.*

Hoț de domn — mort în temniță. Cunoscutul notar hoț, Zichariás József, care sume mari de bani furase și cheltuisese din averea comunei Feketegyarmat și din banii comitatului Arad, — a murit zilele trecute în temnița din Vaj. Cum se știe, el fusese osândit la robie pe mulți ani de zile. N'a ajuns însă să-și ispășească întregă pedeapsa, deși era un om trupeș cât un munte.

Producțiuni și petreceri. Petrecerea meseriașilor din Arad. Secția meseriașilor „Asociațiunii Naționale Aradane” arangiază mâine, Sâmbătă în 5/17 Februarie 1900 în sala ospătăriei „Milenium” din loc petrecere socială cu joc, la care, în numele comitatului arangiator, invită Petru Truța, director primar. Începutul la 8 oare seara. Prețul de intrare 60 fileri de persoană. Venitul curat e destinat fondului meseriașilor, al „Asociațiunii naționale din Arad.”

— **Concert.** Corul vocal gr.-or. român din *Madia* arangiază Duminecă, în 6/18 Februarie 1900 în salonul lui D. Corcan, concert în favorul bisericii de acolo. Program: I. Cântări: „Barna”, cor bărb. de Perumbescu; „Drăcușorii”, poezie de P. Dulf; „Lelea vitează”, sextet de Musicescu; „Groza”, poezie de V. Alexandri; „Hai Ileana”, sextet de Musicescu; „Știu tu”, duet, cântat pe flaută; „Arcanul”, cor bărb., de Vasilescu. II. Teatru: 1. „Vișduțul mamei”, comedie pop. într'un act de Lupulescu; 2. „Vecinătatea periculoasă”, piesă teatrală într'un act, de Trocar. După teatru joc. Începutul la 8 oare seara. Intrarea: locul I, 1 cor. și 20 fil.; locul II, 80 fil.; locul III de stat 60 fil. **Comitetul.**

— **Casina română din Bozovici** invită la petrecerea cu joc ce va arangea în 3 Martie n. 1900 în localitatea sa proprie. Prețul de intrare pentru membri 80 fil.; nemembri 1 cor. de persoană. Începutul la 8 oare seara. **Comitetul.**

— **Corul vocal bisericesc gr. or. român din Bencecul român** arangiază în 13/25 Februarie 1900 concert împreună cu piesă teatrală „Sărăcie lucie” și joc în localitatea școlară de acolo. Începutul seara la 8 oare. Intrarea de persoană 50 cr. Venitul curat e destinat pentru fondul corului. Suprasolvi rile se primesc cu mulțumire. Se vor juca în pauză „Calușerul” și „Bătuta”. **Comitetul.**

Himen. Dl Ioan Banciu și d-șoara Sabina Florin, anunță cununia lor, care se va celebra Duminecă, în 18 Februarie st. n. 1900, la 12 ore m., în biserică cea mare din Seliște. — Trimitem sincere felicitări!

Foaie ungrească dispărută. Foaia ungrească „Aradi Hétfői Uj-ság”, care apărea de câți va ani în Arad în fiecare Luni, — a încetat să mai apară.

Daruri pentru biserică. Ni-se scrie, că la stăruința dlui preot Stefan Fêtu din comuna Apateul-român, locuitorii buni și generoși George Frai și Mihail Szabó, amândoi de religieuna evanghelică din numita comună, au dăruit pe seama bisericii române gr. ort. din Apateul-rom. considerabila sumă de 400 coroane. O faptă aceasta, care se laudă de sine.

Ovațiuni. „Tirpul”, ziar conservator, în numărul său de Duminecă, scrie:

„Aseară, la orele 7 și jumătate, o numeroasă delegațiune de cetățeni ai capitalei, din toate bresele și originari de peste munți, dar azi toți cetățeni români, s'a prezentat acasă la dl Take Ionescu, ministrul finanțelor, spre a-i mulțumi pentru modul înțelept și patriotic, cum a rezolvat chestiunea rentei școlărilor române din Brașov.”

„După presintările ce au urmat, dl Vasile Măndreanu, directorul gimnasiului Cantemir, a rostit o frumoasă și însufletită cuvîntare, aducînd sincere omagii de recunoștință dlui Take Ionescu pentru căldura și inima pusă în rezolvarea acestei atât de grele și importante chestiuni.”

„Dl Take Ionescu, mișcat de această atențiune, a mulțumit delegațiunii prin câte-va cuvinte adănc simțite, apoi după câte-va minute de convorbire, membrii delegațiunii au plecat satisfăcuți că au avut privilegiul să d-a d-lui Take Ionescu tributul lor de recunoștință.”

Buna înțelegere. Ni-se scrie din comuna Lam, că în 30 Ianuarie st. v., la propunerea d-lui preot G. Săciu, a fost ales în unanimitate membru în sinodul protopopesc dl învățător Stefan Draghić, iubit fără excepțiune de întreaga comună.

Două întimpinări. Privitor la învinuirea, ce li s'a făcut în numărul din 22 Ianuarie a. e. al „Tribunei Poporului”, dl învățător P. Mihail și judele comunal Rista Ursu, amândoi din Toracul-mic, ne trimit întimpinări, în care desmint apusele corespondentului și declară, că dînșii nici odată n'au fost și nu sunt contrarii corului din acea comună. Din contră li au sprignit și dînșii și doresc din inimă înaintarea și deservirea lui.

Elevii școlii populare la monumentul marelui Andreiu. Învățătorul dirigent Iuliu Vuia și elevii sei, au contribuit pentru monumentul marelui Andreiu Baron de Șaguna 6 coroane și 30 bani. Dae D-zeu ca toți să ridice în popor și în tinerime cultul bărbatilor noștri meritați, așa precum s'a făcut prin dl Vuia.

Cor de școlari. Ni-se scrie din Șuștra: Cu privilegiu sërbitoresc din anul acesta, în biserică gr. or. română de aici, a cântat corul școlarilor în duet (în două voci) condus și instruit de harnicul nostru învățător Petru Rusu. Deși dînsul e în comuna noastră numai de vre-o câteva luni, totuși s'a silit a arăta că este vrednic de chemarea sa. Locuind eu aproape de școală, adeseori am avut privilegiu să intru pe la școală și m'am mirat mult și de ținuta domnului învățător, cum numai prin cuvinte blânde se adresează către copii, nu ca alții cu bătaie și vorbe urte. Eu am nădejde, că tînrul nostru învățător, și mai departe va căuta întru toate a face numai bine poporului credincios din comuna Șuștra. — Un credincios din Șuștra.

Necroloage. Ni-se trimite următorul trist anunț: Subsemnații cu inima frântă de durere anunță amicilor și cunoscuților, că iubitul și neuitatul lor frate Ioan Predovicu, subjude regesc. Sâmbătă în 10 Februarie, s'a mutat la cele vecinice în etate de 37 ani în Nyárad-Szereda Rémășițele pămîntești ale scumpului defunct se vor depune spre vecinica odihnă, Luni în 12 Februarie a. e. la carele 3 p. m. Oca-Sibiului, 10 Februarie n. 1900. Aurel Predovicu, frate. Elisaveta Oprișor n. Predovicu, soră. —

Iuliu Pipos, doctorand în drepturi și vice-notar la tribunalul din Sibiu, fiul d-lui Petru Pipos, jude de tablă în pensiune, a răposat în 11 Februarie n. e. abia în anul a 27-lea al vieții.

Greu încercatelor familii trimitem sincere condolențe, ear decedaților fie-le țîrnia ușoară!

Bibliografie. A apărut în tipografia Ciurcu et Comp. din Brașov „Chiemarea învățătorului” cu o „Programă specială a oarelor pe săptămână” de la școala cu un învățător, de I. Bota

Se află de vânzare la librăria Ciurcu în Brașov, la librăria archid. în Sibiu și la autor în Cetea u. p. Tôvis. Prețul 44 filer.

Se află de vânzare o casă în Recaș, cu 8 chilii, ear în curte (ocol) două case separate cu 5 chilii, pivniță (podrum) bună

încât în tot Recașul nu se află așa acomodată și care nici odată nu conține apă; grădina la casă cu pomi și cu vie și o altă grădină afară în hotar. Deslușiri mai detaiate se pot căpăta în Recaș la doamna văduvă proprietăreașă Eufemia Stanislavievici.

Rachiu bun de prune, ars de două ori, se găsește de vânzare la dl Partenie Draghić, în Hălmagiu (Nagy-Halmagy), cu prețul de 50 cr. litrul. Vinde mai puțin 100 litre. Cantitatea 10 Hl. Din acestea 6 Hl. are țîria de 50 linii, ear' 4 Hl. 48 linii, și așa tot mai sus.

Poșta redacției.

Speranța. Se va publica curînd, cu mici îndreptări. Preferim să ne trimiteți nulele mai scurte. Și romanul va fi bine primit.

I. Roja. Pecica. S'a rectificat deja. Șiciău. Nu luăm în socotință decât scrisorile subscrise.

Regulus. Dacă sunt bune, poți cere 2 fl. pentru o coală.

— D lui :—c. „Din Bihor:” Deoarece-ve vrei să răspunzi acușărilor din „Tribuna”, trebuie ca și răspunsul „Tribunei” să-l adresezi.

— D-lui „Un reprezentant” în Vég Szék-Mihály: Chestia e atât de locală, încât ar fi cel puțin o mare greșeală să se publice în gazete. Aceasta numai acolo, acasă, trebuie aplanată.

„Creștinul adevărat” în Sasca-montană: Dacă aveți ceva cu preotul d-voastre, — căutați lecuire la Consistoriu; aceasta e calea cuvenită.

ULTIME ȘTIRI

Răsboiul. Intreaga Anglitară este într'o mare fierbere. De pe câmpul de răsboiu tot știri rele! Astfel alaltăieri a venit știrea, că la 11 Februarie n. Buri după o luptă crâncenă au bătut pe generalul Clement, care cu pierderi mari a fost silit să fugă din Rensburg. Trupele engleze de sub comanda acestui general sunt atât de frînte, că s'au retras din naintea Burilor de pe toate locurile ce luaseră dela anul nou încoaci.

Se telegrafează de asemeni, că atât orașul Kimberley, cât și Ladysmith nu mai pot s'o ducă, deoarece-ve locuitorii de mai multe zile se nutresc numai cu carne de cal.

Azi dimineață au venit știri și despre învingeri (?) de ale Englezilor. Trebuie să primim însă cu oare-care rezervă știrile acestea, trimise de generalisimul Roberts, căci însăși telegramele engleze spun că locurile strategice (?) au fost ocupate (lângă Dekilsfried, pe riul Riet, ear nu Modder-River!) fără mare rezistență din partea Burilor. Va să zică e vorba de locuri, cărora Buri nu le dau mare însemnătate.

Telegramele engleze spun apoi și ele, că Buri așteaptă pe Roberts în locuri întîrîte stranie!

Despre generalul French, care năufte cu patru zile suferise bătaie, se scrie că în sîrșit a putut trace apa Modder-River, lângă Klipdrift. Buri nu s'au bătut împotriva lui.

Să nu fie deci și asta o cursă ca și cea în care a căzut la Tugela generalul Buller.

Din Mafeking se telegrafează cu data de 15 Februarie, că Buri bombardează în mod îngrozitor orașul.

Eată telegrama din urmă:

Londra, 15 Februarie. Eri s'a ținut o mare adunare la Westminster, în care s'a protestat ca să se urmeze răsboiul.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu. Red. respons.: Ioan Russu Sirtanu.

Calendarul „Bibliotecii Noastre pe anul 1900“, întocmit de dl E. Hodoș, apărut cu un interesant cuprins. În partea literară cuprinde lucrări de Eminescu, Coșbuc, Alexandri cu portretele acestor trei mari poeți. Afară de aceasta mai publică amintiri din 1843; Avram Iancu în 1852; D'ale economiei de casă: Cum se coace pâinea bună? Apoi anecdote și haz Pe lângă partea calendaristică se află numele tuturilor preoților și învățătorilor din diecesa Caransebeșului, precum și regulamentul pentru facerea examenului de calificare la Institutul pedagogic din Caransebeș. Prețul unui exemplar: 28 cr., plus porto 5 cr. A se adresa a: E. Hodoș Caransebeș.

„Revista Economică“, organ pentru societăți financiare și comerciale. Apare la 10 a fiecărei luni în Sibiu sub direcția Dr-ului Coraël Diaconovici. Nrul 12 (Anul I), din 10 Decembrie a. c. are următorul cuprins: La finea anului. — Ridicarea șchontului, de I. Vătășan. — Introducerea

obligătoare a valutei de coroane. — Încheierea anuală a conturilor la bănci, de I. Vătășan. — Despre negocierea efectelor, de I. Popescu. — Jurisdicțiune: Deciziuni curiale: Transcrierea de acțiuni nominative, Bon-ul, Provișiunea, Cambia, Prescripțiunea. — Afaceri de dare: Blanche noue de cambii. — Agricultură Situațiunea agricolă, Altoi grațuiți, Provișiuni de viță de vie — Revista financiară: R. ducerea etalonului Băncii austro-ungare, Situațiunea, Notarea procentuală a festelor în Buletinul oficial al Bursei din Viena. — Cronică: În amintirea lui Stroescu, „Pământ și națiune“ Depozite de stat la bănci, Ridicarea procentului pentru depozite în Viena, Valuta nouă. — Literatura economică: „Anuarul financiar“. — Bibliografie. — Trageri la sorți. — Amortisări. — Bursa de efecte din Viena și Budapesta. — Bursa de efecte din București. — Bursa de mărfuri din Budapesta. — Inserțiuni.

Imprumuturi ieftine pe amortisație

Recomand în atențiunea on. proprietari de pământ și proprietari de case în Arad-centru, că prin mijlocirea mea pot obține până la cele mai mari sume și pe lângă condițiuni foarte favorabile

imprumuturi ieftine amortisaționale cu amortisație de 15—50 ani.

Nu comput înalte nici un fel de remunerație, convertesc datorii vechi, de asemenea la dorință anticipes de la mine cheltuelile de intabulare.

Provocându-mă la faptul, că de mai mulți ani la foarte numeroși inși i-am împlinit spre cea mai mare mulțumire a lor trebuințele de imprumuturi, rog cu toată stima pe on. domni proprietari de pământ și proprietari de case, ca în propriul lor interes cu deplină încredere să se adreseze mie cu afacerile lor de imprumuturi.

Imprumuturile sunt pe camete de 4% 4 1/2 și 5%
pe lângă amortisare corespunzătoare din capital

Institut de imprumut pe imobile și moșii 220 —64

Szűcs F. Vilmos

ARAD, Fănt Nr. 5, vis-à-vis cu moara Széchenyi.

Calendarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim călindar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. poro postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“

următoarele opuri:

1.) „Calendarul nostru“ — pe 1900. prețul	cor. —.60 fl.
2.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul	„ 1.— „
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	„ 2.— „
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	„ —80 „
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Pacățianu, prețul	„ 2.— „
6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Pacățianu —prețul	„ 4.— „
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	„ 2.50 „
8.) „Războiul pentru neatărare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	„ 1.20 „
Prețul „Coroanei“	„ 1.60 „
9.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula născ. Truția — prețul	„ 1.— „
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	„ 1.— „
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	„ 3.60 „
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	„ 1.60 „
13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț.	„ 5.— „
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț	„ 1.50 „
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul	„ 1.20 „
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase pricese și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	

La comande să se mai adauge de fiecare op 10 fleri spese postale.